

[Johan Asmussen.]

landet. Det er naturligvis et hensyn, som der er al mulig grund til at tage i betragtning, men det forekommer mig vigtigt, når man er ved at give en ny, særlig hjemmel for en sådan kommissionsbehandling i for så vidt retlige former, at man fastslår, at det normale er, at behandlingen skal være offentlig; så kan der naturligvis tilføjes en bestemmelse om, at kommissionen i særlige tilfælde kan bestemme det modsatte.

Jeg henstiller derfor, at man overvejer, om ikke man skulle prøve at finde frem til en lidt anden formulering på det punkt. Jeg går ud fra, at det er en selvfølge, at den afsluttende redegørelse skal offentliggøres — det ville måske ikke skade, om det udtrykkeligt kom til at stå der.

Vedrørende lovforslaget om skibsmåling har jeg ingen bemærkninger, og hvad angår ratifikationsforslaget om søfolks identitetspapirer, skal jeg heller ikke gå ind på selve det materielle indhold. Det er uden tvivl rigtigt og nyttigt, at sådanne identitetspapirer kan udstedes, og så må der naturligvis være faste regler om dem.

Jeg kan imidlertid ikke afholde mig fra i den forbindelse at gøre en enkelt bemærkning om det rent traktatmæssige. Jeg har tidligere været inde på de problemer, og det har medført forbedringer på visse punkter i den måde, forslagene fremsættes på. Jeg finder stadig, som jeg tidligere har nævnt, at det er ejendommeligt — og det er en mangel efter min mening — at man i de bemærkninger, som ledsager forslag til beslutning om ratifikation, ikke giver motiver af lignende art som ved de egentlige lovforslag. Det forekommer mig, at man fra det ministerium, som fremsætter et forslag, i bemærkninger til de enkelte paragraffer eller artikler i en traktat skulle give folkettinget underretning om, hvordan man fra dansk side, fra ministeriets side, opfatter og fortolker de bestemmelser, som man ønsker folkettinget skal ratificere.

Endvidere finder jeg, det er en mangel, når der i dette forslag overhovedet ikke er aftrykt nogen af de autentiske tekster. Der er nogen forskel på, hvordan de forskellige ministerier ekspederer disse traktatsager. Udenrigsministeriet — jeg husker, det var om socialpagten for halvandet års tid siden — gengav begge de autentiske

tekster, den engelske og den franske, og den danske oversættelse samt hele traktaten med indledning og afslutning, og det finder jeg rigtigt og selvfølgelig. Socialministeriet og arbejdsministeriet har haft en lidt anden praksis i de tilfælde, jeg har set. Socialministeriet har kun aftrykt den engelske tekst, og arbejdsministeriet har haft begge tekster og hele indledningen, mens handelsministeriet altså i det foreliggende forslag ikke har optaget nogen af de autentiske tekster, og i den danske oversættelse har man ikke gengivet indledningen med dateringer, præambel o. s. v.

Man kan mene, at det er formaliteter, men bortset fra, at formaliteter også er til for at overholdes og vel navnlig inden for ministerium og folketing, kan der næppe være tvivl om, at det også kan have en realitet bag sig, at de, der senere hen skal arbejde med sådant stof, kan finde det og finde det autentisk gyldige på rette sted, nemlig i forbindelse med forslaget i Folketingstidende. Jeg skal henstille, at man bøder på det, der efter min mening er en mangel i teknisk henseende.

I øvrigt kan jeg som nævnt fra mit partis side give tilsagn om tilslutning til alle de tre forslag, som foreligger her.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg kan sige tak til såmtlige ordførere for den principielle tilslutning til de 3 forslag, der er til behandling i dag.

Jeg er enig i, at vi i så vid udstrækning i dette forhold som i andre forhold på sølovgivningens område må stræbe efter nordisk enhed og med denne nordiske enhed, så vidt det er muligt, stile mod international enhed.

Der er gjort nogle kommentarer til visse, skal vi sige hovedparagraffer i de fremsatte forslag. Hr. Hans Pihl omtalte § 230 om statsskibenes ret til at få bjærgeløn; det er et spørgsmål, som vi kan drøfte i udvalget, men jeg vil dog gerne sige, at principielt må det være sådan, at statsskibe kan få bjærgeløn; så kan vi eventuelt, således som man har gjort i Norge, sætte en paragraf ind om, at staten kan fravige dette krav i særlige tilfælde eller i enkelte situationer. Man kan også se på forholdet for de kommunale skibe i den forbindelse; jeg tror ikke, det er noget stort problem; jeg kan ikke